EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 08.10.2004
KOM(2004)643 lopullinen

2004/0241 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimuksen allekirjoittamisesta ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimuksen tekemisestä

(komission esittämät)

PERUSTELUT

Neuvosto valtuutti 16. lokakuuta 2001 tekemällään päätöksellä komission neuvottelemaan Sveitsin, Yhdysvaltojen, Andorran, Liechtensteinin, Monacon ja San Marinon kanssa asianmukaiset sopimukset, joilla voidaan varmistaa, että kyseiset maat ottavat käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin millä yhteisössä on tarkoitus varmistaa säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallinen verotus. Komissio valtuutettiin käymään nämä neuvottelut tiiviissä yhteistyössä neuvoston puheenjohtajavaltion kanssa sekä läheisessä ja säännöllisessä vuoropuhelussa korkean tason työryhmän kanssa, joka perustettiin 13. kesäkuuta 2001 tehdyllä pysyvien edustajien komitean (Coreper) päätöksellä[1] ja jonka neuvosto nimitti erityiskomiteaksi avustamaan komissiota tässä tehtävässä.

Komissio pyysi 16. lokakuuta 2001 tehdyn päätöksen jälkeen edellä luetelluilta yhteisön ulkopuolisilta mailta kirjallisesti neuvottelujen aloittamista, vaikka neuvottelut voitiin varsinaisesti aloittaa vasta sen jälkeen, kun Ecofin-neuvosto oli hyväksynyt direktiiviluonnoksen tekstin 13. joulukuuta 2001. Useita kokouksia on siitä lähtien pidetty sekä teknisellä että poliittisella tasolla. Neuvoston 16. lokakuuta 2001 tekemän päätöksen mukaisesti komissio on käynyt neuvottelut tiiviissä yhteistyössä neuvoston puheenjohtajamaiden kanssa. Komissio on säännöllisesti raportoinut neuvostolle ja parlamentille neuvottelujen edistymisestä suullisesti ja esittänyt 3. joulukuuta 2002 Ecofin-neuvostolle tiedonannon yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käydyistä säästötulojen verotusta käsittelevistä neuvotteluista[2]. Ecofin-neuvoston pyynnöstä neuvotteluja säästötulojen verotuksesta on jatkettu edelleen.

Neuvosto totesi 3. kesäkuuta 2003, että Sveitsin kanssa tehtävää sopimusta koskeva luonnos, sellaisena kuin komissio sen esitti 28. toukokuuta 2003, sisältää lopullisen tarjouksen EU:n ja kyseisen maan kanssa tehtävää sopimusta varten. Lisäksi pöytäkirjassa todettiin, että:

– *”Sopimuksen neljä säästöjen verotukseen liittyvää kohtaa toimivat perustana myös Euroopan unionin ja Liechtensteinin, Andorran, Monacon ja San Marinon välillä tehtäville sopimuksille. ….”*

Neuvosto oli aiemmin samana vuonna, 21. tammikuuta 2003, määritellyt kyseiset neljä kohtaa seuraavasti:

– *Ennakonpidätys ja lähdevero: Sveitsi soveltaa ennakonpidätyksen ja lähdeveron osalta samaa verokantaa kuin Belgia, Luxemburg ja Itävalta…*

– *Tulonjako: Sveitsi on valmis jakamaan ennakonpidätyksen tuottamat tulot ja hyväksyy yhteisössä sovellettavan 75/25-jaon…*

– *Tietojen vapaaehtoinen ilmoittaminen:*
Uudelleentarkastelua koskeva lauseke, jossa todetaan, että ”Sopimuspuolet neuvottelevat keskenään vähintään kolmen vuoden välein tai jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä tarkastellakseen – ja jos sopimuspuolet pitävät sitä tarpeellisena – parantaakseen sopimuksen teknistä toimivuutta. Joka tapauksessa, kun Belgia, Luxemburg ja Itävalta siirtyvät direktiivin mukaisesti lähdeverosta automaattiseen tietojenvaihtoon, sopimuspuolet neuvottelevat

---

[1] EYVL C 183, 29.6.2001, s.1.
[2] SEK(2002) 1287 lopullinen, 27.11.2002.

keskenään tarkastellakseen, ovatko sopimukseen tehtävät muutokset tarpeellisia kansainvälinen kehitys huomioon ottaen.

Sveitsi takaa pyydettäessä tietojenvaihdon kaikissa rikos- tai siviilioikeudellisissa veropetos- tai vastaavissa verolainsäädännön vastaisissa tapauksissa… … … … ….”

Nämä neljä kohtaa sisältävää San Marinoa koskevaa sopimusta ollaan nyt esittämässä neuvostolle allekirjoittamista ja tekemistä varten. Sopimuksen liitteenä on Euroopan yhteisön ja sen kaikkien jäsenvaltioiden sekä San Marinon välinen täydentävä yhteisymmärryspöytäkirja. Ecofin-neuvoston 21. tammikuuta 2003 tekemien päätelmien mukaisesti yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistetaan, että Euroopan yhteisö aloittaa 3. kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY[3] säädetyn siirtymäkauden aikana neuvottelut muiden keskeisten rahoituskeskusten kanssa, jotta näillä oikeudenkäyttöalueilla otettaisiin käyttöön yhteisössä sovellettavia toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet. Yhteisymmärryspöytäkirjassa määrätään myös, että sovittuja toimenpiteitä sovelletaan vilpittömässä mielessä ja että sopimuspuolet eivät yksipuolisilla toimenpiteillä heikennä kyseistä järjestelyä ilman perusteltua syytä. Mikäli neuvoston direktiivin 2003/48/EY ja sopimuksen soveltamisalan välillä ilmenee olennaisia eroja, sopimuspuolet aloittavat välittömästi neuvottelut, jotta varmistetaan sopimuksessa määrättyjen toimenpiteiden vastaavuuden säilyminen.

Yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistetaan, että taloudellista ja veroalan yhteistyötä edistettäisiin sillä, että San Marino tekee verosopimuksia Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa ja sitoutuu tässä yhteydessä huolehtimaan tietojenvaihdosta OECD:n vaatimusten mukaisesti. Ottaen huomioon San Marinon toteuttamat toimet San Marinon ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä voitaisiin käydä kahdenvälisiä neuvotteluja eri tulomuotojen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tai vähentämiseksi.

Lisäksi yhteisymmärryspöytäkirjassa määrätään, että sopimuspuolet aloittavat mahdollisimman pian neuvottelut, joissa:

– tarkastellaan edellytyksiä parantaa asteittain vastavuoroista vapaata pääsyä kummankin sopimuspuolen rahoitusmarkkinoille. Ennakkoedellytyksenä on huolehdittava sellaisista asiaa koskevista vakavaraisuusmääräyksistä ja sellaisesta San Marinon asianomaisten toimijoiden valvonnasta, joilla varmistetaan kyseisten alojen sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta. Tällä alalla mahdollisesti tehtävän sopimuksen on perustuttava siihen, että San Marino ottaa käyttöön ja panee täytäntöön asianomaisilla liiketoiminta-aloilla nykyisen ja tulevaisuudessa annettavan yhteisön säännöstön. Tällaisessa sopimuksessa olisi myös määrättävä, että San Marino sitoutuu panemaan täytäntöön esimerkiksi kilpailun ja verotuksen aloilla sekä nykyiset että tulevaisuudessa annettavat yhteisön säännöt, jotka ovat myös merkityksellisiä kyseisten alojen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi,

– tarkastellaan mahdollisuuksia yksinkertaistaa sopimuspuolten tulliliitosta ja yhteistyöstä tekemässä sopimuksessa määrättyjä menettelyjä. Tässä yhteydessä San Marino on valmis ottamaan käyttöön INTRASTAT-järjestelmää vastaavat tietokoneistetut menettelyt,

---

[3] EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.

– tarkastellaan San Marinon kansalaisten mahdollisuutta osallistua Euroopan yhteisön toteuttamiin tutkimus- ja opinto-ohjelmiin sekä korkea-asteen koulutusohjelmiin.

Komissio katsoo, että sopimuksen teksti on neuvoston 16. lokakuuta 2001 antamien neuvotteluohjeiden mukainen. Neuvosto pääsi tekstistä poliittiseen yhteisymmärrykseen 2. kesäkuuta 2004, ja edellä mainittu neuvoston korkean tason työryhmä vahvisti yksimielisyytensä sopimuksen ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan sisällöstä 9. kesäkuuta 2004.

Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy seuraavat liitteenä olevat ehdotukset:

– päätös säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen tekemisestä ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta, ja

– päätös edellä mainitun sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklassa määrättyjä menettelyjä noudattaen.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdassa määrätään, että neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti, jos sopimus koskee alaa, jolla sisäisten sääntöjen antamisen edellytyksenä on yksimielisyys. Koska tämä sopimus koskee alaa, jolla sisäiset säännöt on annettu perustamissopimuksen 94 artiklan mukaisesti, komissio katsoo, että neuvoston olisi tehtävä päätös ehdotuksen hyväksymisestä yksimielisesti. Ecofin-neuvoston 21. tammikuuta 2003 tekemien päätelmien mukaisesti neuvosto katsoo, että sopimus San Marinon kanssa olisi tehtävä yksimielisesti.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimuksen allekirjoittamisesta ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[4],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto valtuutti 16 päivänä lokakuuta 2001 komission neuvottelemaan San Marinon tasavallan kanssa asianmukaisen sopimuksen, jolla voidaan varmistaa, että San Marinon tasavalta ottaa käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin millä yhteisössä on tarkoitus varmistaa säästöjen tuottamien korkotulojen tosiasiallinen verotus.

(2) Neuvottelujen tuloksena syntynyt sopimusteksti on neuvoston antamien neuvotteluohjeiden mukainen. Sen liitteenä on Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä San Marinon tasavallan välinen yhteisymmärryspöytäkirja.

(3) Sopimuksen lopullista tekemistä koskevan päätöksen myöhempää tekemistä silmällä pitäen on suotavaa allekirjoittaa nämä kaksi asiakirjaa, jotka parafoitiin 12 päivänä heinäkuuta 2004, ja saada neuvostolta vahvistus yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksynnästä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa Euroopan yhteisön puolesta säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskeva Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimus, sen liitteenä oleva yhteisymmärryspöytäkirja ja sopimuksen 21 artiklan 2 kohdassa ja yhteisymmärryspöytäkirjan viimeisessä kappaleessa tarkoitetut kirjeet edellyttäen, että myöhemmin tehdään päätös sopimuksen lopullisesta tekemisestä.

---

[4] EUVL C …, ……. 2004, s…

Neuvosto hyväksyy tämän päätöksen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan.

Tehty Brysselissä .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Yhteisymmärryspöytäkirja

Euroopan yhteisön, Belgian kuningaskunnan, Tšekin tasavallan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Viron tasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Irlannin, Italian tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Puolan tasavallan, Portugalin tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan

ja

San Marinon tasavallan

välillä

YHTEISYMMÄRRYSPÖYTÄKIRJA

Euroopan yhteisön,
Belgian kuningaskunnan,
Tšekin tasavallan,
Tanskan kuningaskunnan,
Saksan liittotasavallan,
Viron tasavallan,
Helleenien tasavallan,
Espanjan kuningaskunnan,
Ranskan tasavallan,
Irlannin,
Italian tasavallan,
Kyproksen tasavallan,
Latvian tasavallan,
Liettuan tasavallan,
Luxemburgin suurherttuakunnan,
Unkarin tasavallan,
Maltan tasavallan,
Alankomaiden kuningaskunnan,
Itävallan tasavallan,
Puolan tasavallan,
Portugalin tasavallan,
Slovenian tasavallan,
Slovakian tasavallan,
Suomen tasavallan,
Ruotsin kuningaskunnan,
Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan

ja

San Marinon tasavallan

välillä

Kun tehtiin sopimus, jossa määrätään säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY, jäljempänä ’direktiivi’, säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä, Euroopan yhteisö, Belgian kuningaskunta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Irlanti, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja San Marinon tasavalta allekirjoittivat tämän yhteisymmärryspöytäkirjan, joka täydentää tätä sopimusta.

1. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat katsovat, että Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimus, jossa määrätään direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä, on tasapainoinen ja hyväksyttävissä oleva sopimus, jolla suojellaan molempien sopimuspuolten etuja. Näin ollen sopimuspuolet soveltavat sovittuja toimenpiteitä vilpittömässä mielessä ja pidättäytyvät toteuttamasta yksipuolisia toimia, jotka saattaisivat vaarantaa tämän sopimuksen perusteettomasti. Jos direktiivin (neuvoston direktiivi 2003/48/EY), sellaisena kuin se on annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ja sopimuksen soveltamisalassa, erityisesti sopimuksen 4 ja 6 artiklan osalta, todetaan merkittäviä eroja, sopimuspuolet aloittavat viipymättä neuvottelut sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että vastaavuus sopimuksessa määrättyjen toimenpiteiden kanssa turvataan. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat toteavat, että sopimuksen 13 artiklassa tarkoitetun veropetoksen määritelmä koskee ainoastaan tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaan säästöjen verotukseen liittyviä tarpeita ja se ei estä veropetoksiin liittyviä muutoksia ja/tai päätöksiä muissa olosuhteissa ja muissa yhteyksissä.

2. Euroopan yhteisö aloittaa direktiivissä säädetyn siirtymäkauden aikana keskustelut muiden tärkeiden rahoitusalan keskusten kanssa, jotta kyseisillä oikeudenkäyttöalueilla otettaisiin käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin yhteisössä.

3. Koska San Marinon tasavalta haluaa yhdentyä tiiviimmin Euroopan taloudelliseen ympäristöön ja koska se pitää aiheellisena ja toivottavana osallistua täysimääräisesti Euroopan pankki- ja rahoitusjärjestelmään, San Marinon tasavalta ja Euroopan yhteisö aloittavat neuvottelut mahdollisimman pian selvittääkseen edellytykset hyväksyä vastavuoroisesti sopimuspuolten rahoituspalveluihin, vakuutustoiminta mukaan luettuna, liittyvät varotoimenpiteet ja -järjestelmät. Varmistaakseen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kyseisillä aloilla San Marinon tasavalta sitoutuu tässä yhteydessä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön asianomaisilla liiketoiminta-aloilla nykyisen ja tulevaisuudessa annettavan yhteisön säännöstön, mukaan luettuina asiaa koskevat vakavaraisuussäännöt ja asianomaisten sanmarinolaisten toimijoiden valvonta. Tällä alalla mahdollisesti tehtävässä sopimuksessa voidaan myös määrätä, että San Marinon tasavalta sitoutuu panemaan täytäntöön sekä nykyisiä että tulevaisuudessa annettavia muita asiaa koskevia yhteisön sääntöjä esimerkiksi kilpailun ja verotuksen aloilla.

4. Suhteiden syventämisessä taloudellista ja veroalan yhteistyötä edistettäisiin sillä, että San Marino tekee verosopimuksia Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa ja sitoutuu tässä yhteydessä huolehtimaan tietojenvaihdosta OECD:n vaatimusten mukaisesti. Ottaen huomioon San Marinon tasavallan toteuttamat toimet San Marinon tasavallan ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä voitaisiin käydä kahdenvälisiä neuvotteluja eri tulomuotojen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tai vähentämiseksi.

5. Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavalta aloittavat myös neuvottelut, joissa:

– määritellään keinot sopimuspuolten tulliliitosta ja yhteistyöstä tekemässä sopimuksessa määrättyjen menettelyjen yksinkertaistamiseksi. Tässä yhteydessä San Marinon tasavalta on valmis ottamaan käyttöön INTRASTAT-järjestelmää vastaavat tietokoneistetut menettelyt,

– tarkastellaan San Marinon tasavallan kansalaisten ja yritysten mahdollisuutta osallistua tutkimusta ja kehitystä koskeviin Euroopan yhteisön ohjelmiin ja toimiin.

Allekirjoitettu .... päivänä .....kuuta .... kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Sopimuspuolet vahvistavat kirjeenvaihdolla latvian-, liettuan-, maltan-, puolan-, slovakin-, sloveenin-, tšekin-, unkarin- ja vironkielisten toisintojen todistusvoimaisuuden. Myös ne ovat yhtä todistusvoimaisia kuin edellisessä kappaleessa tarkoitetut kielitoisinnot.

Allekirjoitukset

2004/0241 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimuksen tekemisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 4 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[5],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[6],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto valtuutti 16 päivänä lokakuuta 2001 komission neuvottelemaan San Marinon tasavallan kanssa asianmukaisen sopimuksen, jolla voidaan varmistaa, että San Marinon tasavalta ottaa käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin millä yhteisössä on tarkoitus varmistaa säästöistä korkoina saatujen tulojen tosiasiallinen verotus.

(2) Neuvottelujen tuloksena syntynyt sopimusteksti on neuvoston antamien neuvotteluohjeiden mukainen. Sen liitteenä on Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä San Marinon tasavallan välinen yhteisymmärryspöytäkirja, joka on … päivänä …kuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen …/…/EY liitteenä..

(3) Säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/48/EY säännösten soveltaminen edellyttää, että San Marinon tasavalta soveltaa kyseisessä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä San Marinon tasavallan ja Euroopan yhteisön tekemän sopimuksen mukaisesti.

---

5 EUVL C …, ……. 2004, s. ..
6 EUVL C …, ……. 2004, s. ..

(4) Sopimus allekirjoitettiin Euroopan yhteisön puolesta … päivänä ….kuuta 2004 neuvoston … päivänä …kuuta 2004 tehdyn päätöksen …/…/EY mukaisesti ja sitä silmällä pitäen, että päätös sopimuksen tekemisestä tehdään myöhemmin.

(5) Sopimus olisi hyväksyttävä yhteisön puolesta.

(6) On tarpeen säätää yksinkertaisesta ja nopeasta menettelystä sopimuksen liitteiden I ja II mahdolliseksi mukauttamiseksi,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskeva Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Komissio valtuutetaan hyväksymään yhteisön puolesta sopimuksen liitteiden muutokset, joilla varmistetaan, että liitteet vastaavat direktiivin 2003/48/EY 5 artiklan a alakohdan mukaisesti ilmoitettuja tietoja toimivaltaisista viranomaisista sekä kyseisen direktiivin liitteen tietoja.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen Euroopan yhteisön puolesta.[7]

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

[7] Neuvoston pääsihteeristö julkaisee sopimuksen voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE

Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimus säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä

Euroopan yhteisön
ja
San Marinon tasavallan
välinen
sopimus
säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä

Euroopan yhteisö

ja

San Marinon tasavalta,

jäljempänä asiayhteyden mukaan ’sopimuspuoli’ tai ’sopimuspuolet’,

ovat tehneet seuraavan sopimuksen:

1 artikla

Kohde

1. Tällä Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimuksella on tarkoitus vahvistaa ja laajentaa sopimuspuolten välisiä tiiviitä suhteita ottamalla käyttöön säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY, jäljempänä ’direktiivi’, säädettyjä toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat korkotuloja, joita maksetaan tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä ja joiden verotuksellinen asuinpaikka on Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa.

2. San Marinon tasavalta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti antaa menettelyjä ja rangaistusseuraamuksia koskevia säännöksiä ja määräyksiä sen varmistamiseksi, että sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet suorittavat tämän sopimuksen täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koron perustana olevan velkasitoumuksen antajan sijoittautumispaikasta.

2 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä

1. Tässä sopimuksessa ’tosiasiallisella edunsaajalla’ tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi maksetaan korkoja, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei korkoa ole maksettu hänelle tai hänen omaksi hyväkseen eli että hän:

   a) toimii 4 artiklassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä; tai

   b) toimii oikeushenkilön, sijoitusrahaston tai siihen verrattavan taikka vastaavan yhteissijoitusyrityksen lukuun; taikka

c) toimii toisen luonnollisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan lukuun ja ilmoittaa tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuasiamiehelle 3 artiklan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että luonnollinen henkilö, jolle tai jonka hyväksi korko maksetaan, ei voi olla tosiasiallinen edunsaaja ja että tämä henkilö ei ole 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, maksuasiamiehen on toteutettava kohtuullisia toimia tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei kykene määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, kyseisen maksuasiamiehen on pidettävä kyseistä luonnollista henkilöä tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

Sopimuksen 2 artiklassa määritellyn tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden ja asuinpaikan määrittämistä varten maksuasiamiehen on kirjattava ylös henkilön etu- ja sukunimi, osoite ja asuinpaikkaa koskevat tiedot koronkiskonnan ja rahanpesun torjuntaa koskevan San Marinon tasavallan lainsäädännön mukaisesti. Tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, luonnollisen henkilön, joka esittää Euroopan yhteisön jäsenvaltion myöntämän passin tai virallisen henkilökortin ja ilmoittaa asuinpaikakseen jonkin muun maan kuin jäsenvaltion tai San Marinon tasavallan, asuinpaikka määritetään verotuksellista asuinpaikkaa koskevalla todistuksella, jonka on antanut asianomaisen henkilön asuinpaikakseen ilmoittaman maan toimivaltainen viranomainen. Jos tällaista todistusta ei esitetä, asuinpaikan katsotaan sijaitsevan siinä Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt passin tai muun virallisen henkilöasiakirjan.

4 artikla

Maksuasiamiehen määritelmä

Tässä sopimuksessa San Marinon tasavallassa toimivalla ’maksuasiamiehellä’ tarkoitetaan San Marinon tasavallan pankkilainsäädännön mukaisesti toimivia pankkeja, talouden toimijoita, mukaan lukien San Marinon tasavallassa asuvat luonnolliset henkilöt tai sinne sijoittautuneet oikeushenkilöt, sekä yhtiökumppaneina olevia ulkomaisia yrityksiä tai niiden kiinteitä toimipaikkoja, jotka vaikka vain satunnaisesti hyväksyvät, pitävät hallussaan, sijoittavat tai siirtävät kolmansien osapuolten varoja tai vain maksavat tai takaavat korot niiden liiketoiminnan aikana.

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

1. Tässä sopimuksessa ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja viranomaisia.

2. ’Muun kuin sopimuspuolena olevan maan toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan kyseisten maiden kahden- tai monenvälisten sopimusten nojalla toimivaltaista

viranomaista, tai tällaisen puuttuessa, jokaista muuta viranomaista, joka on toimivaltainen antamaan todistuksen verotuksellisesta asuinpaikasta.

6 artikla

Koronmaksun määritelmä

1. Tässä sopimuksessa ’koronmaksulla’ tarkoitetaan:

a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtion liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästymisestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

b) a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja korkoja;

c) koronmaksuista kertyviä tuloja, joita jakavat joko suoraan tai direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön välityksellä

i) 19 artiklassa tarkoitetulle alueelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;

ii) yhteisöt, joiden kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka soveltavat direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja ilmoittavat tästä maksuasiamiehelle;

iii) 19 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;

d) jäljempänä mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt sijoittavat suoraan tai muiden jäljempänä mainittujen yhteissijoitusyritysten tai yhteisöjen välityksellä yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin:

i) 19 artiklassa tarkoitetulle alueelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;

ii) yhteisöt, joiden kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka soveltavat direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja ilmoittavat tästä maksuasiamiehelle;

iii) 19 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset.

San Marinon tasavalta voi kuitenkin sisällyttää d alakohdassa mainitut tulot koron määritelmään ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset tulot vastaavat tuloja, jotka on joko suoraan tai välillisesti saatu a ja b alakohdan mukaisesta koronmaksusta.

2. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan c ja d alakohdan osalta ole tietoa siitä, mikä osa tuloista kertyy koronmaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koroiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d alakohdan osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia. Jos kyseinen maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan saaman tulon määrää, tulon katsotaan vastaavan osakkeiden tai osuuksien myynnistä, takaisinostosta tai lunastuksesta kertynyttä tuottoa.

4. Edellä 1 kohdan b ja d alakohdan osalta San Marinon tasavallalla on mahdollisuus vaatia alueelleen sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietylle ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja koronmaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinosto- tai lunastustapahtumia.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetään, San Marinon tasavallalla on mahdollisuus jättää koronmaksun määritelmän ulkopuolelle kyseisissä määräyksissä mainitut, alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saadut tulot siinä tapauksessa, että asianomaiset yritykset tai yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

San Marinon tasavallan päätös käyttää tätä mahdollisuutta sitoo molempia sopimuspuolia sen jälkeen, kun siitä on ilmoitettu toiselle sopimuspuolelle.

6. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen 25 prosenttia.

7. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 5 kohdassa mainitut prosenttiosuudet määritetään rahaston säännöissä tai asianomaisen yrityksen tai yhteisön yhtiöjärjestyksessä vahvistetun sijoitusohjelman perusteella tai sellaisten puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen koostumuksen perusteella.

7 artikla

Lähdevero

1. Kun korkojen tosiasiallinen edunsaaja asuu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, San Marinon tasavalta pidättää kolmen ensimmäisen vuoden aikana tämän sopimuksen soveltamispäivästä 15 prosentin lähdeveron, kolmena seuraavana vuonna 20 prosentin lähdeveron ja tämän jälkeen 35 prosentin lähdeveron.

2. Maksuasiamiehen on pidätettävä lähdevero seuraavia menettelyjä noudattaen:

   a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä;

b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korkojen tai tulojen määrästä tai pidättämällä tulojen saajan maksettava vaikutuksiltaan vastaava vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen koko tuotosta;

c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tulojen määrästä;

d) kun San Marinon tasavalta käyttää 6 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta: vuotuistetun koron määrästä;

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksessa lähdevero pidätetään määräsuhteessa siihen aikaan, minkä velkasitoumus on ollut tosiasiallisen edunsaajan hallussa. Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perusteella määrittelemään hallussapitoaikaa, maksuasiamiehen on katsottava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä esitä näyttöä hankinta-ajankohdasta.

4. Samaan korkotuloon tässä sopimuksessa tarkoitetun veron lisäksi sovellettavat muut verot ja erityisesti San Marinon tasavallan sanmarinolaisista lähteistä peräisin olevista korkotuloista kantamat lähdeverot hyvitetään tämän artiklan mukaisesti lasketun lähdeveron määrässä.

5. San Marinon tasavaltaan sijoittautuneen maksuasiamiehen pidättämä lähdevero ei estä Euroopan yhteisön jäsenvaltiota, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, verottamasta tuloa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Jos verovelvollinen ilmoittaa San Marinoon tasavaltaan sijoittuneelta maksuasiamieheltä saamansa korkotulon sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion veroviranomaisille, jossa hänen asuinpaikkansa sijaitsee, kyseiseen korkotuloon sovelletaan samaa verokantaa kuin kotimaiseen korkotuloon.

8 artikla

Verotulojen jako

1. San Marinon tasavallan on pidettävä 25 prosenttia 7 artiklassa tarkoitetuista lähdeverotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia tuloista sille Euroopan yhteisön jäsenvaltiolle, jossa koronmaksun tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka sijaitsee.

2. Kunkin vuoden osalta varat siirretään kullekin Euroopan yhteisön jäsenvaltiolle yhtenä eränä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua San Marinon tasavallan verovuoden päättymisestä.

3. San Marinon tasavallan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

9 artikla

Tietojen ilmoittaminen vapaaehtoisesti

1. San Marinon tasavalta takaa menettelyn, jossa 2 artiklassa määritelty tosiasiallinen edunsaaja välttyy 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron pidätykseltä, jos se nimenomaisesti valtuuttaa San Marinon tasavaltaan sijoittautuneen maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot San Marinon tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle. Valtuutuksen on katettava kaikki kyseisen maksuasiamiehen tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittömäksi hyväkseen maksamat korot.

2. Tosiasialliselta edunsaajalta nimenomaisen valtuutuksen saaneen maksuasiamiehen on tällöin ilmoitettava vähintään seuraavat tiedot:

   a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka, jotka on määritetty tämän sopimuksen 3 artiklan mukaisesti, sekä sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion antama verotunnistenumero, jossa tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka sijaitsee, jos numero on saatavilla;

   b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;

   c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sen puuttuessa korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen tunnistetiedot; ja

   d) maksetun koron määrä tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisesti määritettynä.

3. San Marinon tasavallan toimivaltainen viranomainen ilmoittaa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka sijaitsee. Tiedot on ilmoitettava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa kuuden kuukauden kuluessa San Marinon tasavallan verovuoden päättymisestä kaikista kyseisen vuoden aikana maksetuista koroista.

10 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. Sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, on huolehdittava 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron kantamisesta mahdollisesti aiheutuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan määräysten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on kannettu 7 artiklassa tarkoitettu lähdevero San Marinon tasavallassa, se Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, myöntää edunsaajalle maksetun lähdeveron suuruisen veronhyvityksen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Silloin, kun kannetun lähdeveron määrä on suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron alaisista korkotuloista pidätettävä kokonaismäärä, kyseinen Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, palauttaa erotuksen määrän tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi kannettu muun tyyppisiä lähdeveroja ja se Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, myöntää tällaisista lähdeveroista veronhyvityksen kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen muu lähdevero on hyvitettävä ennen 2 kohdassa määrätyn menettelyn soveltamista.

4. Se Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka sijaitsee, voi soveltaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun veronhyvitysjärjestelmän asemesta 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron palauttamista.

11 artikla

Siirtokelpoiset velkakirjalainat

1. Tämän sopimuksen voimaantulopäivästä siihen asti, kun vähintään yksi Euroopan yhteisön jäsenvaltio soveltaa samanlaisia määräyksiä, ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 asti kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on laskettu ensimmäisen kerran liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen tarjousesitteen liikkeeseenlaskusta vastaavan valtion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi edellyttäen, ettei 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen toteuteta kyseisten siirtokelpoisten velkakirjalainojen uusia liikkeeseenlaskuja.

   Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan tällaisiin siirtokelpoisiin velkakirjalainoihin kuitenkin myös 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen, niin kauan kuin yksikin Euroopan yhteisön jäsenvaltio soveltaa tämän sopimuksen 7 artiklan kaltaisia määräyksiä, jos:

   – niissä on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja

   – 4 artiklassa määritelty maksuasiamies on sijoittautunut San Marinon tasavallan alueelle, ja

   – kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittömäksi hyväkseen.

   Jos ja kun kaikki Euroopan yhteisön jäsenvaltiot lakkaavat soveltamasta tämän sopimuksen 7 artiklan kaltaisia määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan siirrettäviin velkakirjalainoihin enää vain silloin, jos:

   – niissä on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja

   – liikkeeseenlaskijan maksuasiamies on sijoittautunut San Marinon tasavallan alueelle, ja

   – kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittömäksi hyväkseen.

Jos edellä mainittuja valtion tai viranomaisena toimivan taikka kansainvälisessä sopimuksessa tunnustetun yhteisön (joka luetellaan tämän sopimuksen liitteessä II) liikkeeseen laskemia siirtokelpoisia velkakirjalainoja lasketaan uudelleen liikkeeseen 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko liikkeeseenlasku, sekä alkuperäinen että myöhempi, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

Jos muu kuin neljännessä alakohdassa tarkoitettu liikkeeseenlaskija laskee uudelleen liikkeeseen edellä mainittuja siirtokelpoisia velkakirjalainoja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen uusi liikkeeseenlasku katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

2. Tämän artiklan määräykset eivät estä San Marinon tasavaltaa ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioita jatkamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavien tulojen verottamista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

12 artikla

Muut lähdeverot – Suhde muihin sopimuksiin

1. Tämä sopimus ei estä sopimuspuolia kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin tässä sopimuksessa mainitut kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten mukaisesti.

2. San Marinon tasavallan ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välisten kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten määräykset eivät estä tämän sopimuksen mukaisen lähdeveron kantamista.

13 artikla

Tietojenvaihto pyydettäessä

1. San Marinon tasavallan ja minkä tahansa Euroopan yhteisön jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat toisilleen tässä sopimuksessa tarkoitettua tuloa koskevat tiedot, jos toiminnassa on tietoja pyytävän valtion lainsäädännön perusteella kyse veropetoksesta tai vastaavasta toiminnasta. ’Vastaavalla toiminnalla’ tarkoitetaan vain rikkomuksia, jotka ovat pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön mukaan yhtä lainvastaisia kuin veropetos ja jotka vaarantavat pyynnön esittäneen valtion veronkantoon liittyvien etujen toteutumisen. Vastauksena asianmukaisesti perusteltuun pyyntöön pyynnön vastaanottanut valtio toimittaa tiedot toiminnasta, jota pyynnön esittänyt valtio tutkii tai saattaa tutkia rikolliselta- tai ei-rikolliselta kannalta.

2. Määrittäessään, voidaanko esitetyn pyynnön johdosta toimittaa tietoja, pyynnön vastaanottanut valtio noudattaa pyynnön esittäneen valtion vanhentumislainsäädäntöä.

3. Pyynnön vastaanottaneen valtion on toimitettava tiedot, jos pyynnön esittänyt valtio voi perustellusti epäillä toimintaa veropetokseksi tai vastaavaksi toiminnaksi. Pyynnön esittänyt valtio voi perustaa veropetosta tai vastaavaa toimintaa koskevan epäilynsä seuraaviin seikkoihin:

a) asiakirjat, joko oikeaksi todistetut tai todistamattomat, joihin sisältyy tiedot yrityksen liiketoiminnasta, kirjanpidosta tai pankkitileistä sekä mahdolliset muut tiedot;

b) verovelvolliselta kirjallisina saadut tiedot;

c) tiedonantajalta tai muulta kolmannelta henkilöltä saadut tiedot, jotka on vahvistettu riippumattomasti tai jotka muutoin ovat todennäköisesti luotettavia; tai

d) aihetodisteet.

4. Osoittaakseen tämän sopimuksen mukaisesti pyydettyjen tietojen oletetun merkityksellisyyden pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava seuraavat tiedot pyynnön vastaanottavan valtion toimivaltaiselle viranomaiselle:

a) tarkastelun tai tutkimuksen kohteena olevan henkilön henkilöllisyys;

b) kuvaus haettavista tiedoista mukaan luettuina niiden luonne ja muoto, jossa pyynnön esittävä valtio haluaa saada tiedot pyynnön vastaanottavalta valtiolta;

c) verotustarkoitus, jota varten tietoja haetaan;

d) perustelut sille, miksi pyydettyjen tietojen uskotaan olevan pyynnön vastaanottavan valtion hallussa tai että niiden uskotaan olevan pyynnön vastaanottavan valtion oikeudenkäyttöalueella asuvan henkilön hallussa tai valvonnassa;

e) mahdollisuuksien mukaan niiden henkilöiden nimi ja osoite, joiden hallussa pyydettävien tietojen uskotaan olevan;

f) ilmoitus siitä, että pyyntö on pyynnön esittävän valtion lainsäädännön ja hallintokäytäntöjen mukainen, ja siitä, että jos pyydettävät tiedot sijaitsisivat pyynnön esittävän valtion oikeudenkäyttöalueella, pyynnön esittävän valtion toimivaltainen viranomainen voisi tällöin saada tiedot pyynnön esittävän valtion lainsäädännön tai tavanomaisten hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, sekä ilmoitus siitä, että pyyntö on tämän sopimuksen mukainen;

g) ilmoitus siitä, että pyynnön esittävä valtio on käyttänyt alueellaan kaikki keinot tietojen hankkimiseksi, lukuun ottamatta kuitenkaan keinoja, jotka aiheuttaisivat kohtuutonta vaivaa;

5. Pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetyt tiedot mahdollisimman pian pyynnön esittäneelle valtiolle.

6. San Marinon tasavalta aloittaa kahdenväliset neuvottelut kunkin jäsenvaltion kanssa määrittääkseen ”vastaavaksi toiminnaksi” katsotut tapausluokat kussakin maassa sovellettavien verotusmenettelyjen mukaisesti.

14 artikla

Luottamuksellisuus

Tämän sopimuksen sopimuspuolen vastaanottamia tietoja pidetään luottamuksellisina ja ne voidaan luovuttaa ainoastaan henkilöille ja viranomaisille (tuomioistuimet ja hallintoelimet mukaan luettuina), joita tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien verojen määrittäminen, kantaminen tai niihin liittyvä täytäntöönpano tai syytöstoimet taikka muutoksenhakua koskeva päätöksenteko koskevat. Nämä henkilöt tai viranomaiset saavat käyttää tällaisia tietoja ainoastaan edellä mainittuihin tarkoituksiin. Ne saavat ilmoittaa tiedot julkisissa tuomioistuinkäsittelyissä tai oikeusviranomaisen päätöksissä. Tietoja ei voida ilmoittaa muille henkilöille, yhteisöille tai viranomaisille taikka muulle lainkäyttöalueelle ilman pyynnön vastaanottaneen sopimuspuolen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaista kirjallista suostumusta.

15 artikla

Neuvottelumenettely ja uudelleentarkastelu

1. Jos tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta syntyy erimielisyyttä San Marinon tasavallan toimivaltaisen viranomaisen ja yhden tai useamman muun liitteessä I luetellun toimivaltaisen viranomaisen välillä, ne pyrkivät ratkaisemaan erimielisyyden yhteisymmärryksessä. Niiden on ilmoitettava neuvottelujen tuloksesta viipymättä Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Tulkintaan liittyvissä kysymyksissä komissio voi osallistua neuvotteluihin liitteessä I luetellun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

2. Sopimuspuolet käyvät neuvotteluja vähintään kolmen vuoden välein tai jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä tutkiakseen ja – jos sopimuspuolet katsovat tarpeelliseksi – parantaakseen sopimuksen teknistä toimivuutta ja arvioidakseen kansainvälistä kehitystä. Neuvottelut on järjestettävä kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä tai kiireellisissä tapauksissa mahdollisimman pian.

3. Arvioinnin pohjalta sopimuspuolet voivat neuvotella keskenään selvittääkseen kansainvälisen kehityksen huomioon ottaen, olisiko sopimusta muutettava.

4. Niin pian kuin tämän sopimuksen täysimääräisestä täytäntöönpanosta on saatu riittävästi kokemusta, sopimuspuolet voivat neuvotella keskenään selvittääkseen kansainvälisen kehityksen huomioon ottaen, olisiko tätä sopimusta muutettava.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa neuvotteluissa sopimuspuolet ilmoittavat toisilleen mahdollisista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa tämän sopimuksen asianmukaiseen toimivuuteen. Tämä koskee myös asiaan liittyviä jommankumman sopimuspuolen ja jonkin kolmannen maan välisiä sopimuksia.

16 artikla

Sopimuksen allekirjoitus, voimaantulo ja irtisanominen

1. Sopimuspuolet ratifioivat tai hyväksyvät tämän sopimuksen omien menettelyjensä mukaisesti. Ne ilmoittavat toisilleen näiden menettelyjen saattamisesta päätökseen. Sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona viimeinen ilmoitus on tehty.

2. Noudattaen kansainvälisten sopimusten tekemisestä perustuslaissa annettuja vaatimuksia ja rajoittamatta 17 artiklan määräysten soveltamista San Marinon tasavalta panee tämän sopimuksen tosiasiallisesti täytäntöön ja soveltaa sitä 1 päivästä heinäkuuta 2005 ja ilmoittaa tästä Euroopan yhteisölle.

3. Sopimus on voimassa siihen asti, kun jompikumpi sopimuspuoli irtisanoo sopimuksen.

4. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla siitä toiselle sopimuspuolelle. Tällöin sopimus lakkaa olemasta voimassa kahdentoista kuukauden kuluttua ilmoituksen antamisesta.

17 artikla

Täytäntöönpanoa koskeva määräys

1. Tämän sopimuksen soveltaminen edellyttää, että Santa Maria de Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle annetussa talous- ja raha-asiain neuvoston kertomuksessa mainitut Euroopan yhteisön jäsenvaltioista riippuvaiset tai niihin assosioituneet alueet sekä Amerikan Yhdysvallat, Sveitsin valaliitto, Andorra, Liechtenstein ja Monaco hyväksyvät direktiivissä tai tässä sopimuksessa esitettyjen toimenpiteiden mukaiset tai niitä vastaavat toimenpiteet ja panevat ne täytäntöön.

2. Sopimuspuolet päättävät yksimielisesti vähintään kuusi kuukautta ennen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivää, täyttyvätkö 1 kohdassa asetetut edellytykset, jotka liittyvät asiaankuuluvien toimenpiteiden voimaantuloon kyseisissä kolmansissa maissa ja kyseisillä Euroopan yhteisön jäsenvaltioista riippuvaisilla tai niihin assosioituneilla alueilla. Jos sopimuspuolet katsovat, että edellytykset eivät täyty, niiden on yhteisellä sopimuksella vahvistettava uusi päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamista varten.

3. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi keskeyttää tämän sopimuksen tai sen osien soveltamisen välittömästi ilmoittamalla siitä toiselle sopimuspuolelle, jos direktiivin tai sen osien soveltaminen keskeytetään joko tilapäisesti tai pysyvästi Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai jos jokin jäsenvaltio keskeyttää oman täytäntöönpanolainsäädäntönsä soveltamisen.

4. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi keskeyttää tämän sopimuksen soveltamisen ilmoittamalla siitä toiselle sopimuspuolelle, jos jokin 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista tai alueista lopettaa kyseisessä kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen. Soveltamisen keskeytys tulee voimaan aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua ilmoituksesta. Tämän sopimuksen soveltamista on jatkettava heti, kun toimenpiteet on otettu uudelleen käyttöön.

18 artikla

Vaateet ja lopputilitys

1. Jos tämä sopimus irtisanotaan tai sen soveltaminen keskeytetään kokonaan tai osittain, 10 artiklan mukaiset luonnollisten henkilöiden vaateet säilyvät ennallaan.

2. Tällaisessa tapauksessa San Marinon tasavalta vahvistaa lopputilityksen määrän sopimuksen soveltamisajan päättymiseen mennessä ja suorittaa loppumaksun Euroopan yhteisön jäsenvaltioille.

19 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan sillä alueella, jolla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta mainitussa sopimuksessa määrätyin edellytyksin, sekä San Marinon tasavallan alueeseen.

20 artikla

Liitteet

1. Liitteet ovat osa tätä sopimusta.

2. Liitteessä I olevaa toimivaltaisten viranomaisten luetteloa voidaan muuttaa San Marinon tasavallan toiselle sopimuspuolelle tekemällä ilmoituksella, kun kyse on asianomaisen liitteen a kohdassa mainitusta viranomaisesta, ja vastaavasti Euroopan yhteisön tekemällä ilmoituksella, kun kyse on muista viranomaisista.

Liitteessä II olevaa luetteloa toimivaltaisiin viranomaisiin rinnastettavista yhteisöistä voidaan muuttaa yhteisellä sopimuksella.

21 artikla

Kielet

1. Tämä sopimus laaditaan kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

2. Sopimuspuolet vahvistavat kirjeenvaihdolla latvian-, liettuan-, maltan-, puolan-, slovakin-, sloveenin-, tšekin-, unkarin- ja vironkielisten toisintojen todistusvoimaisuuden. Myös ne ovat yhtä todistusvoimaisia kuin 1 kohdassa tarkoitetut kielitoisinnot.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty […] […] päivänä […ˆ]kuuta 200[…].

[…] puolesta

[…] puolesta

Liite I

Luettelo sopimuspuolten toimivaltaisista viranomaisista

Tässä sopimuksessa sopimuspuolten ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ tarkoitetaan seuraavia:

a) San Marinon tasavalta: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio tai valtuutettu edustaja;

b) Belgian kuningaskunta: De Minister van Financiën / Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja;

c) Tšekin tasavalta: Ministr financí tai valtuutettu edustaja;

d) Tanskan kuningaskunta: Skatteministeren tai valtuutettu edustaja;

e) Saksan liittotasavalta: Der Bundesminister der Finanzen tai valtuutettu edustaja;

f) Viron tasavalta: Rahandusminister tai valtuutettu edustaja;

g) Helleenien tasavalta: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;

h) Espanjan kuningaskunta: El Ministro de Economía y Hacienda tai valtuutettu edustaja;

i) Ranskan tasavalta: Le Ministre chargé du budget tai valtuutettu edustaja;

j) Irlanti: The Revenue Commissioners tai näiden valtuutettu edustaja;

k) Italian tasavalta: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali tai valtuutettu edustaja;

l) Kyproksen tasavalta: Υπουργός Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;

m) Latvian tasavalta: Finanšu ministrs tai valtuutettu edustaja;

n) Liettuan tasavalta: Finansų ministras tai valtuutettu edustaja;

o) Luxemburgin suurherttuakunta: Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja; kuitenkin 13 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen on ”le Procureur Général d'Etat luxembourgeois”;

p) Unkarin tasavalta: A pénzügyminiszter tai valtuutettu edustaja;

q) Maltan tasavalta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi tai valtuutettu edustaja;

r) Alankomaiden kuningaskunta: De Minister van Financiën tai valtuutettu edustaja;

s) Itävallan tasavalta: Der Bundesminister für Finanzen tai valtuutettu edustaja;

t) Puolan tasavalta: Minister Finansów tai valtuutettu edustaja;

u) Portugalin tasavalta: O Ministro das Finanças tai valtuutettu edustaja;

v) Slovenian tasavalta: Minister za finance tai valtuutettu edustaja;

w) Slovakian tasavalta: Minister financií tai valtuutettu edustaja;

x) Suomen tasavalta: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet tai valtuutettu edustaja;

y) Ruotsin kuningaskunta: Finansdepartementet tai valtuutettu edustaja;

z) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan alueet, joiden ulkosuhteista Yhdistynyt kuningaskunta vastaa: The Commissioners of Inland Revenue tai näiden valtuutettu edustaja sekä Gibraltarin toimivaltainen viranomainen. Viranomaisen nimittää Yhdistynyt kuningaskunta noudattaen Gibraltarin viranomaisten osalta sovittuja järjestelyjä, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euroopan yhteisön välineitä ja niihin liittyviä Euroopan unionin jäsenvaltioille ja toimielimille 19 päivänä huhtikuuta 2000 tiedoksi annettuja sopimuksia, joista Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri toimittaa jäljennöksen San Marinon tasavallalle, ja joita sovelletaan tähän sopimukseen.

Liite II

Luettelo toimivaltaisiin viranomaisiin rinnastettavista yhteisöistä

Tämän sopimuksen 11 artiklaa sovellettaessa seuraavia yhteisöjä pidetään ”viranomaisina toimivina tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustettuina yhteisöinä”:

EUROOPAN UNIONISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Belgia

– Vlaams Gewest (Flanderi)

– Région wallonne (Vallonia)

– Région bruxelloise / Brussels Gewest (Bryssel)

– Communauté française (ranskankielinen kieliyhteisö)

– Vlaamse Gemeenschap (hollanninkielinen kieliyhteisö)

– Deutschsprachige Gemeinschaft (saksankielinen kieliyhteisö)

Espanja

– Xunta de Galicia (Galician aluehallitus)

– Junta de Andalucía (Andalusian aluehallitus)

– Junta de Extremadura (Extremaduran aluehallitus)

– Junta de Castilla- La Mancha (Kastilia-La Manchan aluehallitus)

– Junta de Castilla- León (Kastilian ja Leónin aluehallitus)

– Gobierno Foral de Navarra (Navarran aluehallitus)

– Govern de les Illes Balears (Baleaarien aluehallitus)

– Generalitat de Catalunya (Katalonian aluehallitus)

– Generalitat de Valencia (Valencian aluehallitus)

– Diputación General de Aragón (Aragonian aluehallitus)

– Gobierno de las Islas Canarias (Kanariansaarten aluehallitus)

– Gobierno de Murcia (Murcian aluehallitus)

– Gobierno de Madrid (Madridin aluehallitus)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco / Euzkadi (Baskimaan aluehallitus)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoan alueneuvosto)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayan alueneuvosto)

– Diputación Foral de Alava (Alavan alueneuvosto)

– Ayuntamiento de Madrid (Madridin kaupunki)

– Ayuntamiento de Barcelona (Barcelonan kaupunki)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarian paikallisneuvosto)

– Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffan paikallisneuvosto)

– Instituto de Crédito Oficial (virallinen luottolaitos)

– Instituto Catalán de Finanzas (Katalonian rahoituslaitos)

– Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos)

Kreikka

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Kreikan televiestintälaitos)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Kreikan rautatielaitos)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Julkinen sähkölaitos)

Ranska

– Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Sosiaaliturvamaksujen lyhennyskassa)

– Agence française de développement (AFD) (Ranskan kehitysvirasto)

– Réseau ferré de France (RFF) (Ranskan rautatiet)

– Caisse nationale des autoroutes (CNA) (Moottoriteiden valtionkassa)

– Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Pariisin sairaaloiden julkinen tuki)

– Charbonnages de France (CDF) (Ranskan kivihiilikaivokset)

– Entreprise minière et chimique (EMC) (Kaivostoiminnan ja kemian alan yritys)

Italia

– alueet

– läänit

– kunnat

– Cassa Depositi e Prestiti (Talletus- ja lainakassa)

Latvia

– Pašvaldības (paikallishallinto)

Puola

– gminy (kunnat)

– powiaty (alueet)

– województwa (läänit)

– związki gmin (kuntaliittymät)

– związki powiatów (alueliittymät)

– związki województw (lääniliittymät)

– miasto stołeczne Warszawa (pääkaupunki Varsova)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Maatalouden rakenneuudistus- ja uudenaikaistamisvirasto)

– Agencja Nieruchomości Rolnych (Maaomaisuusvirasto)

Portugali

– Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonominen alue)

– Região Autónoma dos Açores (Azorien autonominen alue)

– kunnat

Slovakia

– mestá a obce (kunnat)

– Železnice Slovenskej republiky (Slovakian rautatiet)

– Štátny fond cestného hospodárstva (Valtion tiehallintorahasto)

– Slovenské elektrárne (Slovakian voimalaitokset)

– Vodohospodárska výstavba (Vesitalousalan rakennusyhtiö)

KANSAINVÄLISET YHTEISÖT:

– Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki (EBRD)

– Euroopan investointipankki (EIB)

– Aasian kehityspankki

– Afrikan kehityspankki

– Maailmanpankki / Kansainvälinen jälleenrakennus ja kehityspankki (IBRD) / Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF)

– Kansainvälinen rahoitusyhtiö (*International Finance Corporation*)

– Latinalaisen Amerikan kehityspankki

– Euroopan neuvoston sosiaalisen kehityksen rahasto (*Council of Europe Social Development Fund*)

– Euroopan atomienergiayhteisö (Euratom)

– Euroopan yhteisö (EY)

– Andien kehitysyhtiö (*Corporación Andina de Fomento*)

– Eurofima (Rautateiden liikkuvan kaluston eurooppalainen rahoitusyhtiö)

– Euroopan hiili- ja teräsyhteisö (EHTY)

– Pohjoismaiden investointipankki (PIP)

– Karibian alueen kehityspankki

Edellä olevan 11 artiklan säännökset eivät rajoita kansainvälisiä velvoitteita, joihin sopimuspuolet ovat edellä mainittujen kansainvälisten yhteisöjen osalta mahdollisesti sitoutuneet.

KOLMANSISSA MAISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Seuraavat vaatimukset täyttävät yhteisöt:

1. Yhteisön katsotaan selvästi olevan julkisyhteisö kansallisten perusteiden mukaisesti.

2. Tällainen julkisyhteisö on voittoa tuottamaton yhteisö, joka maan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa hallinnoi ja rahoittaa erilaisia toimintoja tuottaen pääasiassa yhteisön hyväksi tarkoitettuja ei-kaupallisia tavaroita ja palveluja.

3. Tällainen julkisyhteisö laskee liikkeeseen säännöllisesti huomattavia joukkovelkakirjalainoja.

4. Asianomainen valtio kykenee takaamaan, että kyseinen julkisyhteisö ei lunasta lainaa etuaikaisesti gross-up -lausekkeen yhteydessä.